

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o potrzebie rozszerzenia budynku krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie.

WYSOKI SEJMIE!

Już przed trzema laty dyrekcya i kuratorya krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie uznały, że budynek, w którym zakład ten się znajduje od chwili założenia jest za szczyplą i wskutek tego nietylko uniemożliwia dalszy rozwój szkoły, lecz nawet w obecnym jej zakresie utrudnia osiągnięcie celów naukowych na każdym kroku. Wydział krajowy uznał słusność tego żądania zaraz w pierwszej chwili, chociaż w braku pozytywnych planów zaradzenia potrzebie i ze względu na stan funduszu krajowego nie przedstawił dotąd tej sprawy Wysokiemu Sejmowi. Budynek zakupiony w r. 1873. dla krajowej szkoły gospodarstwa lasowego, odpowiadał potrzebom tylko w pierwszych trzech latach. Gdy w r. 1877. wystawa krajowa znacznie wzbogaciła zbiory zakładu a mianowicie liczba uczniów powiększyła się, szczyplność budynku wystąpiła na jaw w rażący sposób. Sale wykładowe są przepełnione, co nietylko stanowi zaporę do dalszego rozwoju zakładu, lecz zarazem niekorzystnie oddziaływać musi na naukę. Także i inne lokalności nie odpowiadają nawet najskromniejszym wymaganiom. Mianowicie zbiory szkoły są tak niekorzystnie pomieszczone, że ich naukowe zużytkowanie doznaje uszczerbku a dalsze kompletowanie jest prawie niemożliwe.

Gdy kuratorya szkoły lasowej przed dwoma laty wystosowała pierwsze przedstawienie swoje w sprawie rozszerzenia budynku, Wydział krajowy przekonany o słusności wszystkich jej uwag, zarządził dokładne zbadanie kwestyi, w jaki sposób możnaby skutecznie zaradzić uznanej potrzebie z jak najmniejszym ciężarem dla funduszu krajowego, mianowicie, czy w tym celu należałoby ograniczyć się do rozszerzenia obecnego zabudowania, zakupić sąsiednią realność, lub wreszcie nabyć grunt i wystawić nowy budynek a równocześnie sprzedać zajmowane obecnie realności. Kiedy komisya techniczna, która badała tę kwestyę przedstawiła swoją opinię wraz z szczegółowym wykazem kosztów, Wydział krajowy otrzymał kilka ofert od właścicieli realności w innych częściach miasta położonych i starał się przy pomocy kuratoryi wyzyskać tę konkurencyę jak najlepiej, badając korzyści, jakie przedstawiła każda z realności na sprzedaż ofiarowanych i zestawiając podane warunki sprzedaży z rezultatem poprzednio zarządzanego badania.

Ważna okoliczność nie pozwoliła Wydziałowi krajowemu powziąć w tej sprawie stanowczej decyzji tak wczesnie, by Wysoki Sejm mógł się być na poprzedniej sesyi zająć tą sprawą i załatwić ją ostatecznie. Kiedy bowiem wpływały oferty i badano komisyjnie sposoby rozszerzenia budynku szkolnego, sprawa utworzenia szkoły weterynaryi we Lwowie kosztem skarbu państwa w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 20. maja 1875 przedstawiła się dość niepomysłnie i zachodziła obawa, że zakład ten nie przyjdzie do skutku mimo ofiarowania c. k. Rządowi realności przez kraj na ten cel we Lwowie zakupionej. W obec takiego stanu rzeczy Wydział krajowy uważał za swój obowiązek wziąć pod rozwagę także kwestyę, czy na wypadek, gdyby c. k. Rząd nie dał się nakłonić do

założenia szkoły weterynaryi we Lwowie, nie należałoby do realności dla tej szkoły nabytej przenieść krajowej szkoły gospodarstwa lasowego, korzyści finansowe przemawiały bardzo za tym projektem, znaczne oddalenie realności zaś od miasta stało na przeszkodzie.

Gdy jednak w sprawie założenia szkoły weterynaryi kosztem skarbu państwa zaszła wkrótce potem zmiana opinii w kołach rządowych i utworzenie tego zakładu, jak wykazuje osobne sprawozdanie Wysokiemu Sejmowi przedłożone, zdaje się być już tylko kwestją czasu, Wydział krajowy przychylił się do wniosku kuratoryi i wystosował do c. k. Ministerstwa rolnictwa załączone przedstawienie allegat I. w którym wykazał potrzebę rozszerzenia budynku krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie i w tym celu zażądał przyczynienia się skarbu państwa do kosztów z tym połączonych. Odezwą z dnia 22. maja 1880 l. 21623 Wydział krajowy przedłożył za pośrednictwem c. k. Namiestnictwa żądane przez Ministerstwo plany i kosztorys oświadczając zarazem, że przedstawi Wysokiemu Sejmowi wniosek przyznania na cel wskazany z funduszu krajowego kwoty równającej się połowie kosztów, z jakimi według planu i kosztorysu kuratoryi połączone będzie zamierzone rozszerzenie budynku.

Wydział krajowy nie przedkłada Wysokiemu Sejmowi szczegółowych planów, gdyż nie oświadczył się dotąd stanowczo za żadnym projektem, przyjmując tylko zasadę, że rozszerzenie obecnego budynku krajowej szkoły lasowej lub wystawienie nowego, nie powinno kosztować więcej jak 40.000 zł. Wydział krajowy mniema, że interes funduszu krajowego nie tylko nie wymaga zakreszenia z góry sposobu, w jaki ma być rozszerzony lub wystawiony budynek dla szkoły lasowej, lecz nawet przemawia za pozostawieniem tej kwestyi w zawieszeniu. Każdy z oferentów bowiem ofiarujących swoją realność stawia warunki tak wygórowane, że Wydział krajowy bez zmiany przyjąć ich nie może. Oświadczając się kategorycznie za jedną z ofiarowanych realności i wywołując w tym duchu uchwałę Wysokiego Sejmu, Wydział krajowy narażałby się na niebezpieczeństwo, że będzie musiał albo przyjąć wygórowane warunki albo zwlec sprawę do najbliższej sesyi sejmowej. Jeżeli natomiast Wydział krajowy otrzyma od Wysokiego Sejmu tylko kredyt potrzebny bez poleceń krępujących go w dalszem działaniu co do sposobu, w jaki stać się ma zadość potrzebie t. j. bez wskazywania realności, którą nabyć należy, to konkurencyja właścicieli realności pozwoli nabyć jedną z nich pod warunkami korzystnymi.

W obec uwag powyższych a nadto w obec faktu, że uzyskanie subwencyi państwowej w r. 1881. zawisło od poprzedniego oświadczenia się Wysokiego Sejmu, iż połowa kosztów rozszerzenia budynku szkoły lasowej ma być z funduszu krajowego pokrytą, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wydziałowi krajowemu otwiera się kredyt do wysokości 20.000 zł. jako połowy kosztów rozszerzenia budynku obecnie przez szkołę lasową we Lwowie zajmowanego lub wystawienia nowego pod warunkiem, że druga połowa tych kosztów pokryta zostanie ze skarbu państwa.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i W. Ks. Krakowskiego.

We Lwowie dnia 11. czerwca 1880.

Marszałek krajowy
Ludwik hr. Wodzicki w. r.

Sprawodawca
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

L. 3193.

An das Hohe k. k. Ackerbauministerium
in Wien.

Die im Jahre 1874 in Lemberg gegründete Landesmittelschule für Forstwirthschaft ist in einem Gebäude unterbracht worden, welches wol anfänglich den Bedürfnissen der Anstalt ziemlich entsprach, mit der Zeit aber namentlich seit der landwirthschaftlichen Landesausstellung in Lemberg vom Jahre 1877 welcher die Forstschule eine namhafte Bereicherung ihrer Sammlungen verdankt, und in Folge gleichzeitiger Zunahme der Schülerzahl, unzureichend und sogar der weiteren Entwicklung der Anstalt hinderlich sich erwies. Die Lehrsale sind schon jetzt so überfüllt, was nicht nur das weitere für die vernachlässigte Forstcultur Galiziens so wünschenswerthe Aufblühen der Forstschule unmöglich macht, sondern auch schon jetzt den Unterricht nachtheilig beeinflusst. Auch die übrigen Lokalitäten entsprechen nicht mehr selbst den bescheidensten Ansprüchen. Namentlich sind die Sammlungen der Forstschule so ungünstig untergebracht, dass ihre didactische Verwerthung wertlichen Abbruch erleidet und an eine weitere Completirung der Sammlungen nicht zu denken ist.

Angesichts dieses Sachverhaltes ist die Direktion und das Caratorium der lemberger Forstschule schon seit langer Zeit einig in der Ansicht, dass das gegenwärtig verwendete zu kleine und mangelhaft eingerichtete Schulgebäude einer der gegebenen Verhältnissen entsprechenden Entwicklung der Anstalt im Wege steht. Der gefertigte Landesauschuss sieht die Richtigkeit dieser Ansicht ein und hat demgemäss bereits vor zwei Jahren entsprechende Erhebungen eingeleitet, um dem allseitig anerkannten Bedürfnisse durch Ankauf der angrenzenden Realität oder durch Bau eines neuen Schulgebäudes unter gleichzeitiger Veräusserung des gegenwärtig verwendeten abzuhelpen. Das finanzielle Ergebniss dieser Erhebungen hat dargethan, dass selbst bei der grössten Bescheidenheit der Ansprüche und jeder möglichen Einschränkung der Ausgaben, diese Angelegenheit ohne einen entsprechenden Beitrag aus Staatsmitteln einer baldigen und günstigen Lösung nicht entgegengeführt werden kann. Der Landesfond nämlich ist schon gegenwärtig durch die jährlich für Landesculturzwecke im Budgete eingestellten ordentlichen Ausgaben so sehr in Anspruch genommen, dass ihm unter den obwaltenden ungünstigen Verhältnissen des Landes bedeutende ausserordentliche Lasten nicht aufgebürdet werden können.

Der gefertigte Landesauschuss glaubt nur in dem Falle die Erweiterung des gegenwärtig verwendeten oder den Bau eines neuen Gebäudes für die lemberger Forstschule im hohen Landtage mit begründeter Hoffnung auf Erfolg beantragen und die Bewilligung eines entsprechenden Baufundes erwirken zu können, wenn die hohe k. k. Regierung geneigt wäre, einen entsprechenden Beitrag aus Staatsmitteln zuzusagen.

Da es sich um die Entwicklung einer allgemein im Lande als unentbehrlich anerkannten, reich aufblühenden und jeder weiteren Ausbildung fähigen Anstalt handelt, da ferner auch das hohe k. k. Ackerbauministerium im Jahre 1874⁷ die Unentbehrlichkeit dieser Anstalt durch Bewilligung einer einmaligen Subvention von 7000 fl. und eines jährlichen Erhaltungsbeitrages von 5000 fl. anerkannt hat, so glaubt der gefertigte Landesausschuss auch diesmal auf die Gunst des hohen k. k. Ackerbauministerium zählen und das Ansuchen stellen zu dürfen:

Das hohe k. k. Ackerbauministerium wolle hochgeneigtest zum Baue eines neuen Gebäudes für die lemberger Forstschule eventuel zur entsprechenden Erweiterung der gegenwärtig verwendeten mit einer entsprechenden Subvention aus Staatsmitteln beitragen, dieselbe in den Staatsvoranschlag für das Jahr 1881 einstellen und hiervon der gefertigten Landesausschuss in Kenntniss setzen.

Vom galizischen Landesausschusse.

Lemberg, am 10. Februar 1880.

